

det Program, som fra Rikens Bureau blev telegraferet til alle Bladene, saa det maa vel være fuldstændig korrekt. (Afbrydelse af Bernitsen). Er det urigtigt? Ja, det staar til det ærede Medlems Afbenyttelse, naar jeg er færdig. Nu hørte ærede Medlemmer nok, hvordan det ærede Medlem lod mig vide, at jeg ikke stod her og kunde tale paa de 80—100,000 Agrarers Begne; der stod noget ganske andet i Programmet; der stod, at de havde forlangt frivillig Afløsning, og det fik de her. Nej, det staar der ikke et Mul om. (Afbrydelse). Saa kan det ærede Medlem selv se. Det ærede Medlem duperer virkelig ikke mig. Jeg har været med at forhandle med det ærede Medlem baade her i Salen saa mangfoldige Gange, og uden for Salen, saa han maa ikke bilde sig ind, at han, ved at adressere sit lange Svar, som han burde have givet det ærede Medlem fra Koge, til mig, kan dupere mig, lige saa lidt som ved sin Paaberaabelse af Agrav-programmet, som jeg nu tilfældigvis har ved Haanden. I dette Program staar der om Tiender følgende: "Begunstiggelse af Overenskomster, der angaa Tiendens Afløsning, saa vel i Forhold til private som til offentlige Tiendejere". (Afbrydelse). Ja, jeg kan sige ikke se, at der staar andet. (Afbrydelse). De Herrer maa vide, at dette Program har paa dette Punkt — som jeg har sagt til de høje Herrer i Agravstyrelsen, at det har helt igennem — den Egenskab, at man kan fortolke alt muligt ud af det. Det indrømmer jeg ganske vist, og derfor tror jeg heller ikke, at Agravprogrammet viser stort. Men der staar altsaa: "Begunstiggelse af Overenskomster, der angaa Tiendens Afløsning saa vel i Forhold til private som til offentlige Tiendejere". Jeg kan virkelig ikke indse, at det ærede Medlem saa har nogen som helst Grund til at falde over mig paa den Maade, han gjorde. Og i alt Fald er det dog klart, at den Maade, den Form, under hvilken den nu afløses efter denne Lov, er noget ganske andet, end det vi, der ere Medlemmer af Agravforeningen og høre til Tiendehyderne, havde ventet, og det tror jeg, vi havde Grund til. Jeg tror nok, at der, naar vi nu have faaet denne Lov, vil blive Anledning for os, der ere Medlemmer af Agravforeningen, til, naar vi komme sammen med de Herrer Tiendemodtagere, at spørge dem ad, om det er Meningen med Kompagnistabet mellem os i Henseende til Tiendeafløsning, at vi ikke skulle have mere, end vi der saa. Det antager jeg vil blive en af de Ting, vi komme til at drøfte, naar vi nu herefter komme til at forhandle i Agravforeningen.

Jeg paastaar paa det bestemteste, at vi, der have meldt os ind der, og troede, at vi ogsaa paa dette Omraade kunde saa noget, ville, saafremt de store Landejendomsbesiddere, der tage mod vor Tiende, ere fuldstændig enige med det ærede Medlem (Bernitsen), komme til at sande, at det er gaaet os, som det gik i Slutningen af Tredserne med Oktoberforeningen, der jo ogsaa var en Sammenslutning af de store og smaa Bønder, at da man skulde til at have noget af dem, hvad Føsteforholdene angik, gik det hele i Stykker. Saa viste det sig, at de store Landejendomsbesiddere vilde ikke være med. Derfor disse Folk ere enige med det ærede Medlem, tænker jeg, det vil komme til at gaa ligedan igen. Derfor tæller jeg ikke det ærede Medlem for hans Virksomhed paa dette Omraade, og jeg vil nok se, før jeg tror det, om der er ret mange, der ville bruge denne Lov. Jeg vil altsaa protestere mod, at den ærede Ordfører paa Agravforeningens Begne træder op og erklærer, at det, han nu har sat igennem, er det, Agravforeningen vil. Dertilmod. (Modsigelse). Det kan jeg dog rigtignot ikke se, er Meningen, at vi skulle have en Lov, som ikke giver os Spor af Begunstiggelse, thi det gør denne Lov ikke. (Afbrydelse). Ja disse Afbrydelser forbarste mig slet ikke. Efter at de Herrer ere gaaede over til Højre, staar Højre naturligvis og hjælper dem og staar Fast og Brast med dem. Jeg vil slutte med at sige, at det forbarste mig, at det ærede Medlem ikke holdt denne lange Tale til sin høje Chef forgangen Aften, da denne paastod, at den ærede Ordfører ikke stod paa Venstres og Folketingets gamle Standpunkt i Tiendelagen. Det havde været den rette Adresse; thi at henvende den til mig, der slet ikke har sagt et eneste Ord om denne Sag, forekommer mig at være meget daarligt anbragt.

Formanden (Høgskro): At beskylde et Medlem af dette Ting for "Fripostighed", er ikke heldigt.

J. C. Christensen: Ja, jeg havde ikke tænkt her i Dag at komme ind paa at optage hele denne Historie om Tienden, for det mente jeg vilde føre os for langt bort; men jeg kan dog ikke undlade at gøre en kort Bemærkning til det Foredrag, som den ærede Ordfører for nylig holdt. Han sagde, at hvad Tienden angik, var her ikke Tale om, at Folketinget havde forladt sit gamle Standpunkt; det var saa langt fra, at det havde forladt det, at Folketinget i Virkeligheden, hvis det havde haft noget Standpunkt, kun kunde siges at have haft det, at